

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120202229
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120202229.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: R.. Y. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/XX, E. - Z., zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, Žilina, IČO: 36 848 654, proti žalovanej: Slovenská republika - zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 17C/16/2020-209 zo dňa 10. mája 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanej uhradenia sumy 53 249,92 eur s príslušenstvom ako náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, veta prvá a ods. 4 citovaného zákona, keď konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal základné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že rozhodnutia, ktoré považoval žalobca za nezákonné a namietal i nesprávny úradný postup súdov v týchto konaniach, sú právoplatné a právoplatnosť nadobudli dňa 06. 08. 2012. Konanie súdov bolo podrobené dovolaciemu konaniu, pričom zároveň bol zamietnutý i návrh žalobcu na povolenie obnovy konania, tak ako to súd prvej inštancie konštatoval v bode 26. dôvodov napadnutého rozsudku. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím vyvoláva iba také právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré bolo zrušené z dôvodu nezákonnosti, čo v prejednávacom konaní preukázané nebolo. Samotná skutočnosť, keď súd pri vyhodnotení dôkazov nepostupoval podľa predstáv žalobcu, ešte neznamená jeho nesprávny procesný postup. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote a bez zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy. Ani táto skutočnosť nesprávneho postupu konajúcich súdov nebola zo strany žalobcu v tomto konaní preukázaná. Keďže všetky podmienky vzniku zodpovednosti štátu musia byť splnené kumulatívne a vzhľadom na nesplnenie už prvej základnej podmienky (nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) súd považoval za nadbytočné zaoberať sa výškou uplatnenej škody. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanej, ktorá mala v konaní úspech, nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť, dôvodiac tým, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, na základe čoho i nesprávne vo veci rozhodol. Tak ako v priebehu prvoinštančného i odvolacieho konania poukazoval na nezákonný postup súdov pri vyhodnotení dokazovania v pôvodnom konaní, keď jednoznačne vychádzali len zo znaleckého posudku znalca R. Y. O., ktorý bol napokon i vymazaný 11. 08. 2011 zo zoznamu znalcov. Skutočnosť, že znalec pri vyčíslení hodnoty stavebných prác v pôvodnom konaní nepostupoval správne, vyplynula i zo znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline č. 51/2016, v zmysle ktorého súd nemal zaviazat' žalobcu na zaplatenie 12 056,- eur, ale naopak zhotoviteľ diela mu mal ešte vrátiť sumu 6 232,37 eur, ktorá mu bola vyplatená neoprávnene. Znalecký posudok R. O. bol absolútne vadný, keďže nemohol dať odpoveď na otázky položené súdom a ak napriek tomu súd rozhodol na podklade takéhoto posudku, ide o zlé, nesprávne a nezákonné rozhodnutie, a to bez ohľadu na to, či bolo alebo nebolo zrušené. Ide o jasné pochybenie súdu v pôvodnom konaní, keď súd ignoroval všetky žalobcom navrhnuté dôkazy. Dovolanie vo veci bolo odmietnuté len z formálnych dôvodov, keď malo ísť údajne o neprípustnú kumuláciu dovolacích dôvodov, pričom s odstupom času už najvyšší súd zmenil svoj názor a pripustil kumuláciu dovolacích dôvodov, avšak až po tom, čo tak rozhodol Ústavný súd SR svojím Nálezom Plz ÚS 1/2018. Ak aj ústavná sťažnosť bola odmietnutá, treba poukázať na odlišný názor sudcu JUDr. Milana L'alíka, podľa ktorého Najvyšší súd SR ako súd dovolací, nerešpektoval svoju ústavnú povinnosť chrániť základné práva a slobody sťažovateľa vrátane povinnosti voliť pri posudzovaní dovolania ústretovejši, či ústavno-konformný prístup k právu na súdnu ochranu. Postup Okresného súdu Žilina, ktorým bol návrh na kontrolné znalecké dokazovanie považovaný za nadbytočný, sa neskôr ukázal ako nesprávny, nakoľko bol vo veci absolútne nevyhnutný, ak má byť cieľom konania spravodlivé rozhodnutie a nie vyhovieť žalobe za každú cenu.

3. Žalovaná vo svojom vyjadrení žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Všetky závery prijaté okresným súdom v napadnutom rozsudku vychádzajú z riadne zisteného skutkového stavu na základe zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, ktoré v žiadnom prípade nemožno považovať za nedostatočné ako sa snaží tvrdiť žalobca. Podstatou konania o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je ustálenie, či v tom-ktorom prípade je daná kumulatívna existencia kvalifikovaných zákonných predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žalovaná opakovane zdôrazňovala, že žalobca napáda v tomto konaní právoplatne skončené konanie všeobecného súdu a snaží sa len dosiahnuť neprípustné zvrátenie výsledku predmetného konania prostredníctvom nového konania, a to výlučne z dôvodu subjektívneho nesúhlasu so spôsobom ukončenia pôvodných konaní. Takýto postup a z neho vyplývajúci návrh žalobcu zjavne nemá žiadnu oporu v zákone a zároveň z neho jednoznačne, najmä s ohľadom na vykonané dokazovanie nevyplýva záver o existencii zodpovednosti žalovanej za škodu takto údajne spôsobenú žalobcovi. Žaloba je len vyjadrením subjektívneho nesúhlasu s právoplatným skončením iného súdneho konania, pričom tento nesúhlas dôvodí najskôr nezákonnosťou rozhodnutí vydaných v predmetných konaniach a neskôr i na údajne nesprávny úradný postup.

4. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, z ktorého vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej, ako aj právnymi závermi na strane druhej.

6. Tak ako to napokon vyplýva i z dôvodov napadnutého rozhodnutia v konaní o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. už neprislúcha súdu hodnotiť dôkazy vykonané v právoplatne skončenom konaní, lebo by sa v takomto prípade jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

7. Pokiaľ teda žalobca v priebehu celého konania odvodzoval svoj nárok na náhradu škody práve od nedostatočne vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní, odvolací súd stotožňujúc sa s dôvodmi súdu prvej inštancie, tak ako je už i vyššie uvedené, rozsudok ako vecne správny potvrdil.

8. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a priznal žalovanej ako úspešnej účastníčke nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (o výške trov rozhodne súd prvej inštancie).

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).